

ved, at der i 2det Stykke efter „Formændene“ tilføjes: „hvorefter det afgives til Statsrevisorerne.“ Det vilde være, forekom det Udvalget, den simpleste Maade at faa Spørgsmaalet afgjort paa, idet det utvivlsomt saa vilde gaa ganske glat; naar Regnskabet blev tilsendt Statsrevisorerne, vilde disse antagelig behandle det som enhver anden Del af Statsregnskabet. Det kommer jo ikke an paa Maaden, hvorpaa man retter Fejlen, Hovedsagen er, at den rettes, og den kan formentlig rettes lettest paa den Maade, jeg har nævnt. Det var Udvalget for Forretningsordenen ogsaa enig med Udvalget angaaende Statsrevisionen om, og det ærede Medlem da ogsaa. — Jeg kan ikke tænke mig, at der skulde være nogen Vanskelighed ved, at en Kritik af Rigsdagens Regnskaber blev anstillet af Statsrevisionen. Det bliver jo Tingenes Sag paa sædvanlig Maade at afgøre, om der kan tillægges Udsættelser paa disse Regnskaber ligesom paa Statsregnskaberne i det hele nogen Betydning eller ej.

Trier: Jeg vilde nødig have, at det skulde faa Udseende af, at det ærede kongevalgte 3die Medlem (Hage) var en enlig Svale, som ikke gør nogen Sommer. Jeg vil derfor sige, at jeg ganske kan slutte mig til de Betragtninger, han gjorde gældende med Hensyn til Ønskeligheden eller Mangelen paa Ønskelighed af, at Rigsdagens Regnskaber henvises til Statsrevisionen. Jeg tror, at der er ganske overordentlig store Betæneligheder ved at gøre et saadant Skridt. Det vil ikke kunne gøres, uden at man opretter en særlig Institution, som har med Regnskabets Administration at gøre, der maatte, som det ærede 3die kongevalgte Medlem sagde, en Minister til, som kunde have det konstitutionelle Ansvar. Men det vil igen føre til, at Rigsdagens Suverænitet indenfor sine egne Vægge bliver brudt, og at man ikke længer vil kunne indrette sig, gennem sine Formænd, saaledes, som man selv ønsker det. Der er jo paa Finansloven kun givet en almindelig rund Sum uden nogen som helst Antydning af, hvorledes den i det enkelte skal benyttes, og den kan heller ikke forvaltes uden netop igennem dem, som har med Rigsdagens daglige Administration at gøre, det vil sige igennem Formændene. Jeg tror derfor, det vil være meget betænkeligt at komme ind paa en Ordning, der saaledes skiller Administrationen af Rigsdagen fra

selve Rigsdagens Myndighed og henlægger den i andres Hænder. — Den ærede Ordfører sagde, at forskellige Statsretslærere var enige i, at det bestaaende er uheldigt; han nævnedes f. Eks. Statsretslærerne Goos og Matzen. Det er jo muligt, at de er enige i det, men jeg er ikke vis paa, at de samme Mennesker, hvis de var Formænd her i Rigsdagen, som Formænd vilde have akkurat den samme Betragtning, som de maaske ud fra en Teori, inden de var Rigsdagsmænd og Formænd, har gjort gældende. Jeg vil derfor hellere holde mig til dem, der praktisk har med Rigsdagen at gøre, og ikke til de teoretiske Statsretslærere. Jeg vil altsaa advare imod, at man alt for hurtigt og derfor maaske letsindigt gaar ind paa en saadan Ordning. Jeg tror, den vil vise sig at være i høj Grad upraktisk, baade fordi Rigsdagen altsaa ikke faar Haand i Hanke med sin egen Administration, og fordi man ikke faar nogen at drage til Ansvar for mulige Urigtigheder, medmindre man opretter et nyt Ministerium eller henlægger denne Sag til et af de bestaaende Ministerier, og det synes mig at være et Skridt, man skal være yderst varsom med.

Hage: Jeg udtalte udtrykkeligt, at der var noget tiltalende i Tanken, og jeg henstillede blot, at man her i Tinget nøje prøvede og overvejede Sagen, fordi den ikke var saa meget let at ordne. — Jeg skal tilføje, at naar jeg har taget Ordet her, er det, fordi jeg har den Ære at være Tingets Viceformand, og Formanden er afskaaret fra at tage Ordet; og jeg fandt det naturligt, at der ogsaa fra den Side lød et advarende Ord om ikke at gaa for hastigt til Værks i denne Sag.

Ordføreren (Johnsen): Overfor det ærede 9de kongevalgte Medlem (Trier) skal jeg blot sige, at naar jeg forrige Aar har citeret de to højt ansete Statsretslærere, var det for at give mine Ord den Vægt, som de sandsynligvis ellers ikke vilde have. Jeg kan dog ikke tænke mig, at de to betydelige Statsretslærere skulde have en anden Mening i den ene Egen-skab, end de har i en anden.

Overfor det ærede 3die kongevalgte Medlem (Hage) skal jeg bemærke, at Sagen jo ikke i dette Øjeblik foreligger saaledes, at der skal tages nogen Beslutning. Jeg er selvfølgelig ganske enig i, at den kan yderligere overvejes; men paa den anden Side mente jeg og hele Udvalget,